

از اواسط سال ۲۰۲۱ پکن وعده داد هیچ طرح ژئوپلیتیکی (جغرافیایی سیاسی) در مورد افغانستان ندارد و به دنبال «دستاوردهای خصوصی» یا حوزه نفوذ در افغانستان نیست [۲۱]. این رویکرد آشکارا به معنی پیشگیری از سوءظن احتمالی نسبت به چین مبنی بر پرکردن خلأ راهبردی ناشی از خروج ایالات متحده بود

بگیرند. مقامات چین بویژه بر نیاز طالبان به ایجاد یک چهارچوب سیاسی گسترده و فراگیر، اتخاذ سیاست‌های داخلی و خارجی معتدل، نفی تروریسم و مبارزه با تروریست‌ها و توسعه روابط دوستانه با کشورهای همسایه تأکید می‌کنند [۲۴]. همان‌طور که قبلاً توضیح داده شد، این پیام‌ها به وضوح در راستای حفاظت از منافع امنیتی چین در سین‌کیانگ و منطقه مرزی گسترده ترغیبی صادر می‌شوند.

گفتمان چین نیز تداوم و تغییرات جالبی را نشان می‌دهد. این تداوم منعکس‌کننده اصول دیرپای سیاست خارجی چین در مورد افغانستان و شامل احترام به حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی این کشور، حمایت از انتخاب مسیر توسعه کشور توسط مردم و عدم مداخله در امور داخلی افغانستان است. با این حال از اواسط سال ۲۰۲۱ پکن وعده داد هیچ طرح ژئوپلیتیکی (جغرافیایی سیاسی) در مورد افغانستان ندارد و به دنبال «دستاوردهای خصوصی» یا حوزه نفوذ در افغانستان نیست [۲۱]. این رویکرد آشکارا به معنی پیشگیری از سوءظن احتمالی نسبت به چین مبنی بر پرکردن خلأ راهبردی ناشی از خروج ایالات متحده بود.

کمک و یاری

چهارمین عنصر سیاست تعاملی جدید چین، بشردوستانه‌تر است و این نیز به شکلی طبیعی از سیاست‌های قبلی ناشی می‌شود. چین از سال ۲۰۰۲ کمک‌های مادی و انواع دیگری از کمک‌های بشردوستانه را ارائه و از تمام بدهی‌های قبلی آن چشم‌پوشی کرده است. کمک‌های مالی چین در ابتدا بسیار کم بود، ولی پس از سال ۲۰۱۴ به طور چشمگیری افزایش پیدا کرد، به طوری که کل این مبلغ بین سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۷ به ارزش ۳۲۶،۷ میلیون دلار رسید که از مجموع مبلغی که بین سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۱۳ داده شد، بیشتر شد [۴، ص ۲۸۶].

علاوه بر این، چین از ساخت بیمارستان‌ها، مدارس و سایر پروژه‌های برجسته بازسازی و همچنین ارائه بورسیه‌های آموزشی و آموزش مقامات این کشور در زمینه‌های مختلف حمایت کرد.

رویکرد بشردوستانه چین پس از سال ۲۰۲۱ به خاطر طیف وسیع‌تری از نگرانی‌ها قابل توجه است. در اوایل سپتامبر ۲۰۲۱ پکن اعلام کرد کالاهایی به ارزش بیش از ۳۱ میلیون دلار در قالب کمک‌های اضطراری و نیز ۳ میلیون دوز واکسن کووید ۱۹ را اهدا می‌کند و در صورتی که نیاز به تعداد بیشتری از این واکسن باشد، آنها را تأمین خواهد کرد [۲۴]. در مقابل، کشورهای غربی تلاش می‌کردند برای هدایت وجوه به شیوه‌هایی که طالبان را دور بزنند، راه‌هایی پیدا کنند؛ هر چند حجم کل کمک‌های غرب بسیار کمتر از حجم کمک‌های چین بود. کمک‌های چین، تصمیم شرم‌آور بایدن در فوریه ۲۰۲۲ را مبنی بر استفاده از نیمی از ذخایر خارجی افغانستان (۳،۵ میلیارد دلار) که در بانک‌های ایالات متحده مسدود شده بودند تا صرف پرداخت غرامت به قربانیان آمریکایی حملات ۱۱ سپتامبر شود، در کانون توجه جهانیان قرار داد [۲۵].

چین کمک‌های خود را به کالاهای مادی محدود نکرد، بلکه روی حقوق زنان، کودکان و اقلیت‌های داخل افغانستان و رسیدگی درست به پناهندگان هم تأکید کرد [۲۶]. این اقدامات به درستی به حوزه حقوق بشر تعلق دارند، حوزه‌ای که چین بارها در این مورد از سوی غرب مورد انتقاد قرار گرفته است.